

Ježto proti výpočtu škody, prvním soudem provedenému, nebylo námitek, netřeba se jím obírat, ani výtkami odvolání, o nichž odvolací soud nerozhodl, poněvadž odpůrce dovolatelky setrval v dovolací odpovědi jen na výtkách proti právnímu posouzení věci v odvolání uplatněných. S hlediska právního bylo však důvodnému dovolání vyhověti, napadený rozsudek změnit a obnoviti rozsudek prvního soudu.

Čís. 7764.

Exekuci ku vydobytí nedoplatků okresní nemocenské pojišťovny jest povolití na základě listiny, která jest vpravdě platebním výměrem, třeba byla označena jako výkaz nedoplatků.

(Rozh. ze dne 9. února 1928, R II 37/28.)

Na základě výkazu nedoplatků okresní nemocenské pojišťovny domáhala se okresní nemocenská pojišťovna povolení exekuce. Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekučním titulem, sloužícím exekuci na základ, jest výkaz nedoplatků Okresní nemocenské pojišťovny v M. ze dne 12. září 1927. Podle ustanovení § 175 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. může býti pojistné i s úroky vymáháno soudní exekucí na základě vykonatelného platebního výměru. Výkaz nedoplatků nelze na roveň postavití platebnímu výměru a není výkaz nedoplatků exekučním titulem ve smyslu § 1 čís. 13 ex. ř.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu znovu rozhodl nepřihlížeje k zamítacímu důvodu svého usnesení.

Důvody:

Napadené usnesení zamítá exekuční návrh, protože prý výkaz nedoplatků nelze na roveň postavití platebnímu výměru a není výkaz nedoplatků exekučním titulem ve smyslu § 1 čís. 13 ex. ř., neuvádí však pro svůj názor žádných důvodů. Zajisté nezáleží na tom, jak okresní nemocenská pojišťovna v M. nazývá úřední listinu, podle níž se povolení exekuce domáhá, zda ji nazývá platebním příkazem nebo výkazem nedoplatků ve shodě s § 1 čís. 13 ex. ř. anebo platebním výměrem ve shodě s § 175 zák. z 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. Jde jen o to, zda lze předloženou listinu, ať už se jmenuje jakkoli, pokládati za platební výměr, a o tom nelze v souzeném případě pochybovati, neboť výkaz nedoplatků, totiž listina, o niž tu jde, udává zcela přesně, kdo — totiž povinný podnikatel — má komu — totiž vymáhající pojišťovně — co, zač a kdy platiti, ukládá povinnému, by podle toho vykázaný nedoplatek ihned zaplatil a hrozí mu pro případ nezaplacení následky exekuce. Neobstojí proto právní názor napadeného usnesení, že předložený výkaz nedoplatků není platebním výměrem a žetudíž z toho důvodu nelze po-

dle něho exekuci povolit. Ježto však rekursní soud — se svého mylného právního hlediska ovšem důsledně — se nezabýval ostatními vývody rekursu proti platnosti exekučního titulu, bylo jeho usnesení zrušiti a naříditi, jak se stalo.

Čís. 7765.

Předpis § 60 (2) vyr. řádu předpokládá vyrovnání platně dojednané a soudem potvrzené a nelze vzhledem k tomu, že bylo zahájeno vyrovnací řízení o jmění veřejné obchodní společnosti, odložiti rozhodnutí o návrhu na vyhlášení úpadku na jmění veřejného společníka až do doby, kdy vyrovnací řízení bude ukončeno nebo zastaveno.

(Rozh. ze dne 9. února 1928, R II 39/28.)

Soud první stolice odložil rozhodnutí o návrhu věřitelů, by na jmění Marie Sch-ové byl vyhlášen úpadek, ježto bylo zahájeno vyrovnací řízení o jmění firmy R., jejíž byla Marie Sch-ová veřejnou společnicí a účinky tohoto vyrovnání jsou podle § 60 vyr. ř. na prospěch každému společníku firmy. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by rozhodl o návrhu na vyhlášení úpadku na jmění Marie Sch-ové bez ohledu na důvod zamítnutí. Důvody: Ustanovení § 60 vyr. ř. má na mysli vyrovnání platně již dojednané a soudem potvrzené. V souzeném případě bylo však vyrovnací řízení o jmění firmy R. teprv zahájeno a není vůbec ještě jisto, jakým způsobem řízení to bude ukončeno. Proto není zásadně překážky, by nebylo vedle řízení zahájeného o jmění firmy zahájeno i úpadkové řízení o soukromém jmění veřejných společníků této firmy (§ 61 vyr. ř.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde zatím jen o otázku, zda první soud vzhledem k § 60 (2) vyr. ř., jenž stanoví, že, není-li ve vyrovnání ustanoveno jinak, jsou právní účinky vyrovnání na prospěch každému osobně ručícímu společníku proti věřitelům společnosti, právem odložil rozhodnutí o návrhu věřitelů, by na jmění Marie Sch-ové byl vyhlášen úpadek. Rekursní soud správně uznal, že toto usnesení prvního soudu nemá opory v zákoně, jelikož zmíněné ustanovení vyrovnacího řádu předpokládá vyrovnání platně dojednané a soudem potvrzené. Že věřitelé, kteří si stěžovali na usnesení první stolice, jsou vesměs věřitelé společností firmy, nepadá na váhu, neboť podle čl. 112 obch. zák. ručí společníci za veškeré závazky společnosti rukou společnou a nedílnou a celým svým jměním a podle čl. 122 obch. zák. věřitelé společnosti mohou se domáhati uspokojení i ze společníkovy soukromého majetku, třeba jen ohledně schodku. Jelikož první soud, odloživ rozhodnutí o návrhu, nezkoumal, je-li návrh jinak opodstatněn, právem rekursní soud jeho usnesení zrušil a prvnímu soudu uložil, by o návrhu stěžovatelů na vyhlášení úpadku na jmění Marie Sch-ové rozhodl bez ohledu na důvod zamítnutí.